

[Skatteministeren]

Århus' skatteforvaltning har i denne anledning præciseret over for Told- og Skattestyrelsen, at skønnet ved lejeværdifastsættelsen for de omhandlede boligkollektiver fremover vil tage udgangspunkt i, hvad lejen kunne have været fastsat til ved udlejning til uafhængig tredjemand.

For de regulerede områder – f.eks. Århus Kommune – vil skønnet over lejeværdien for de omhandlede ejendomme således også fremover tage udgangspunkt i reglerne for fastsættelse af lejens størrelse efter lov om midlertidig regulering af boligforholdene.

Som det fremgår af mit svar til Folketingets Skatteudvalg på spørgsmål 12, L 291, bilag 14, og af mit svar til Folketingets Lovsekretariat på spørgsmål nr. S 1450, er jeg villig til at undersøge behovet for at indføre særlige regler vedrørende boligkollektiver m.v.

Boligministeriet har oplyst, at der vil blive nedsat en arbejdsgruppe med henblik på at kortlægge og vurdere de problemer, der kan opstå for boligsøgende, der investerer i boligfællesskaber.

Dannelsen af disse boligkollektiver er i dag på en række områder ikke lovreguleret. Det er bl.a. tvivlsomt, om lov om andelsboliger og andre boligfællesskaber finder anvendelse på boligkollektiver i interessentskabsform m.v., idet de ikke er direkte nævnt i loven. Mange boliginteressenter har ikke været klar over de skattemæssige konsekvenser og andre forpligtelser – eksempelvis solidarisk hæftelse – som de har påtaget sig ved overtagelsen af ejendommen på kollektiv basis.

Når arbejdsgruppen har tilendebragt sit arbejde, vil regeringen tage stilling til, hvorvidt der er behov for at ændre lejeværdireglerne for boligkollektiver m.v.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 15:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af Rådets afgørelse nr. 93/81/EKSF, EØF, Euratom, om ændring af akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet knyttet til Rådets afgørelse (76/787/EKSF, EØF, Euratom) af 20. september 1976, som blev vedtaget i Rådet

for de Europæiske Fællesskaber den 1. februar 1993.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen).

(Fremsat 27/10 93).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ivar Nørgaard (S):

Der er her tale om en sag, som vi har behandlet to gange i Markedsudvalget, dels som konsekvenser af Maastricht- og Edinburgh-aftalerne, dels som resultat af det Rådsmøde, som der her henvises til, den 1. februar 1993.

Der var fuld enstemmighed i Europa-Parlamentet om indstillingen, der har været fuld enstemmighed i Ministerrådet, og der var fuld enstemmighed også i Markedsudvalget. Jeg kan ikke engang huske, om Fremskridtspartiet tog afstand, men hvis man gjorde det, så ville det også være i overensstemmelse med praksis.

Det, der er sket, er, at man nu i højere grad bringer antallet af sæder i Europa-Parlamentet i overensstemmelse med befolkningstallene i medlemsstaterne. Navnlig efter Tysklands genforening har det jo været nødvendigt at øge antallet af sæder, men man har så samtidig korrigeret lidt, sådan at de lande, der havde samme antal sæder som Tyskland, også får en vis forhøjelse. Det drejer sig om Storbritannien, Frankrig og Italien.

Nogle af de lande, der havde et antal sæder imellem de store lande og de helt små, har også fået mindre forhøjelser, således at man nu er kommet nærmere befolkningstallet end tidligere, men det er stadig væk sådan, at de små lande, Danmark, Irland og Luxembourg, i forhold til befolkningstallet er overrepræsenteret, og derfor har vi ikke ment, at vi skulle klage over, at vi ikke fik forhøjet vores antal af sæder.

Det betyder altså også, at vi i Socialdemokratiet fuldt ud kan tilslutte os forslaget til folketingsbeslutning, og jeg vil anmode om, at det bliver behandlet i Markedsudvalget.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg er desværre nødt til at korrigere formanden for Markedsudvalget, idet hans hukom-

[Annette Just]

melse må have svigtet en anelse. Fremskridtspartiet har selvfølgelig anerkendt, at den danske befolkning har sagt ja til Maastricht-traktaten og dermed sagt ja til Unionen og dermed sagt ja til, at Tyskland også får et øget antal medlemmer i Europa-Parlamentet. Fremskridtspartiet har stemt ja hele vejen igennem.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Det kan kun glæde mig.

Agnete Laustsen (KF):

Jeg kan så fortsætte med at glæde mig over den store enstemmighed, der har hersket i denne sag, og på Det Konservative Folkepartis vegne tilslutte mig forslaget.

Hanne Severinsen (V):

Venstres markedsordfører, fru Charlotte Antonsen, kan desværre ikke være til stede ved dette møde.

Jeg skal på hendes vegne sige, at vi næppe overraskende også kan støtte det her forslag. Der er måske nogle, der vil sige, at 16 mandater ikke er mange i sådan et stort parlament, men der er jo partier her i Folketinget, der har vist, at selv små partier kan få indflydelse, og jeg tror, vi alle sammen er enige om, at den indflydelse, vores medlemmer skal have, kommer til at gøre sig gældende i de respektive partier i Bruxelles.

Gade (SF):

Jeg ved ikke, om den sidste bemærkning fra fru Hanne Severinsen var rettet til SF, men jeg tager det, som om den var rettet til SF og var en støtte til vores indsats i EF.

Jeg skal meddele, at vi støtter forslaget. Jeg kan sige, at vi accepterer løsningen, og jeg tror ikke, man skal svinge sig højere op i ros til aftalens kvalitet.

Det var sådan, at Tyskland skulle have nogle flere mandater efter genforeningen, hvilket jo også matematisk og efter indbyggertal er rimeligt nok. Derefter gik der en politisk proces i gang, hvor nogle andre også ville have nogle flere sæder.

Vi accepterer det resultat, der foreligger her.

Annette Just (FP):

Så vil jeg gentage, hvad jeg sagde før i en kort bemærkning: Fremskridtspartiet kan selvfølgelig godkende den aftale, som vi har debatteret i så lang tid, i betragtning af, at EF nu er blevet ændret til Den Europæiske Union. Sådan må vi acceptere at det skal fungere fremover – også med det rimelige antal parlamentsmedlemmer, som der her er tale om.

Elisabeth Arnold (RV):

Også Det Radikale Venstre støtter aftalen. Vi har jo hele tiden vidst, at så snart Maastricht-traktaten blev ratificeret, ville dette spørgsmål komme til Folketingets behandling, så det er ikke nogen overraskelse, at det er sådan, det går.

Vi støtter forslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil gerne først sige, at hr. Gades placering i talerrækken ikke indicerer, at hans parti er et lille parti.

Jeg tror, fru Hanne Severinsens bemærkning var møntet på andre. Det var vi et par stykker nede bagved der håbede.

Så vil jeg sige fra vores ordfører, hr. Lys-holm Christensen, som ikke kan være til stede i dag, at vi tilslutter os naturligvis forslaget, men vil alligevel udtale vor beklagelse over det u hensigtsmæssige i at udvide antallet af parlamentsmedlemmer fra 518 til 567 i en tid, da man står over for at skulle udvide Parlamentet yderligere, når der skal indlemmes nye medlemmer. Vi synes, det er helt fint og helt berettiget, at Tyskland skulle have flere pladser, men alt det andet er noget pjat.

Men vi tilslutter os forslaget.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg vil gerne takke for den helt enstemmige tilslutning til forslaget. Vi imødeser jo så den endelige vedtagelse, hvorefter vi i regeringen vil drage omsorg for at aflevere Danmarks ratifikation.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
 vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 52:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet. (Tekniske præciseringer).

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 28/10 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Ole Vagn Christensen (S):**

Det er en af de mindre lovændringer, vi skal behandle her i dag. I Socialdemokratiet er vi glade for den lov om oplysningspligt, vi vedtog tidligere i år. Det er klart positivt, når der på denne måde bliver skabt klare linjer i et ansættelsesforhold.

De to ændringer, vi nu laver, er dels en præcisering, dels en rettelse af nogle henvisninger. Det er altid positivt, at lovttekster fremstår klarere muligt.

Vi kan således støtte lovforslaget og vil medvirke til en hurtig udvalgsbehandling

Per Stig Møller (KF):

Det oprindelige forslag var jo i sin tid udarbejdet af KV's arbejdsminister, og det tilslutter vi os, og da der nu viser sig et behov for en teknisk præcisering, tilslutter vi os også denne.

Poul Nødgaard (FP):

Det er tilsyneladende et af de lovforslag, der går hurtigt. Det er da også rart, når noget kan det en gang imellem, men da De Konservative ikke havde nogen særlige bemærkninger, vil jeg gøre et par enkelte bemærkninger til dette lovforslag.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge arbejdsministeren, om lovforslaget ikke er udtryk for en vis form for lovsjusk.

Det er jo ikke mere end et lille års tid siden, vi vedtog en lov, der satte de her ting på plads, og nu kan jeg så se, at man simpelt hen har lavet en bestemmelse i den gamle lov, der siger, at folk, der er på lave timetal, ikke skal have et ansættelsesbrev.

Nu bliver det så lavet om sådan, at når man går fra et lavt timetal op til otte timer, skal man selvfølgelig have et ansættelsesbrev. Jeg må indrømme – med den lille forstand, jeg er udstyret med – at jeg regnede med, at det var en selvfølge, dengang vi vedtog den gamle lov, at man fik et ansættelsesbrev som lønmodtager, når man havde de otte timer, men det er så ikke tilfældet, kan jeg se, for ellers kunne vi ikke lave loven om her i dag.

Med hensyn til den anden ændring, der er i loven, hvor man henviser til nogle forkerte lovparagraffer, vil jeg også nok her fra Folketingets talerstol påtale over for arbejdsministeren, at der må være mere styr på arbejdet i ministeriet. Jeg synes, det er på grænsen til det pinlige, at man ser et sådant lovforslag her i dag, og jeg vil ikke håbe, at vi skal se ret mange flere af den slags fra arbejdsministerens hånd.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg kan forstå på Fremskridtspartiets ordfører, at han er bange for, det skal gå for hurtigt. Jeg vil nu alligevel gerne bidrage til hastigheden. Vi opfatter dette som en ren teknisk tilretning af det tidligere vedtagne, og derfor kan vi støtte det.

Ole M. Nielsen (KRF):

Og Kristeligt Folkeparti støtter også.

Pia Larsen (V):

Da det fremgår af lovforslaget, at der er tale om nogle tekniske ændringer, kan Venstre også støtte forslaget.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne takke for den meget hurtige og varme tilslutning til det her tekniske forslag.

Der var sådan set kun ét spørgsmål fra hr. Poul Nødgaard. Jeg skal ikke tage stilling til hr. Poul Nødgaards forstand, men blot sige, at der er tale om teknik, og der er ikke tale om lovsjusk. Det er min forgængers lovforslag, så jeg behøvede i og for sig ikke stå og rose det, men det vil jeg så bruge lejligheden til at gøre